

ת"פ 11701/02/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד ר.ב.ס

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 11701-02-20 מדינת ישראל נ' ס'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: המאשימה מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י מתמחה חסונה רוזאן

נגד

הנאשם ר.ב.ס - נוכח
ע"י ב"כ עוה"ד שמש

גזר דין

רקע

1. בתאריך 10.2.2021 הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 **והחזקת כלים להכנת סם**, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי כתב האישום המתוקן, בתאריך 21.1.2020 בסמוך לשעה 07:30, החזיק הנאשם בארונות שבחצר ביתו סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל 60 גרם, מחולקים למספר אריזות נפרדות וסמים מסוכנים מסוג קנביס במשקל 3.945 גרם נטו, סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל 2.349 גרם נטו וכן משקל אלקטרוני.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון. ב"כ הנאשם עתר להפניית הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש והמאשימה לא התנגדה לכך.

תסקיר שירות המבחן:

3. בתסקיר מיום **13.10.2021** נסקרו קורותיו של הנאשם. צוין כי הנאשם בן 51, נשוי ואב לשלושה ילדים. כן צוין, כי הנאשם נשר מלימודים בגיל 16 עקב קשיים על רקע התנהגותי וזאת לאור קרבתו לחברה שולית והעדר מודל חיובי בעל השפעה מקדמת בחייו. טרם מעצרו, הנאשם לא עבד מזה מספר חודשים והתקיים מקצבת אבטלה. הנאשם מתאר קשיים כלכליים משמעותיים לאורך שנות ילדותו. נמסר, כי מצבו הרפואי אינו טוב וכי הוא מוכר למוסד לביטוח לאומי על רקע מצבו הבריאותי ומקבל קצבת נכות, כאשר נמסר כי חודש לאחר שחרורו למעצר בית לקה בלבו, נאלץ לעבור מספר פעולות

החייאה ופרוצדורות רפואיות נוספות. כן נמסר, כי עולה ממסמכים פסיכיאטריים שהציג, כי כתוצאה מהאירוע הלבבי הטראומטי מתמודד עם קשיי שינה, התקפי חרדה ומצב רוח ירוד, אשר אובחנו בהמשך כתסמיני פוסט טראומה. כן צוין, כי נוכח האמור הנאשם מצוי במעקב פסיכיאטרי תדיר ונוטל טיפול תרופתי מתאים. עוד מתאר הנאשם, כי הוא סובל מבעיות אורתופדיות רבות וכי הוא נוטל טיפול תרופתי מסיבי ולאחרונה החל בהליך להנפקת רישיון לקנביס רפואי.

צוין, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות וכי מאז מעצרו לא היו הפרות של תנאי השחרור ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

בהתייחסו לעבירות המיוחסות לו בתיק זה, הנאשם הודה, לקח אחריות על ביצוען, הביע חרטה וצער על בחירותיו השגויות. מסר כי בשל חובות כספיים כבדים תחתם היה מצוי, התפתה להרוויח סכום כסף בדרך קלה והסכים להחזיק בסמים במשך מספר ימים. כן מסר, כי לא היה בכוונתו לעשות כל שימוש בסמים, מלבד לשמור עליהם עד שיאספו. באשר לצריכת הסמים, מסר הנאשם כי בנעוריו השתמש בסמים באופן ספורדי וכי בחייו הבוגרים אינו צורך סמים. צוין כי בדיקת השתן שמסר בשירות המבחן נמצאה ללא שרידי סם.

בהערכת גורמי הסיכון, שירות המבחן הביא בחשבון את התרשמותו ממידת השפעת ההליך הפלילי על חייו של הנאשם, הן במישור הכלכלי והן במישור האישי והמשפחתי, אשר יש בהם כדי להציב גבול ברור להתנהגותו. כן הביא בחשבון, כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי הוא אינו בעל דפוסים עבריינים. שירות המבחן התייחס גם להודאתו של הנאשם, לקיחת האחריות והבעת החרטה. להתרשמותם, כיום הוא מבין את חומרת מעשיו.

באשר לגורמי הסיכון, שירות המבחן הביא בחשבון כי לנאשם קושי והתמדה במסגרות לטווח ארוך, כפי שבא לידי ביטוי במישור המקצועי בחייו. כן הביא בחשבון את חומרת העבירה והתרשמות כי הוא ביצע אותה על רקע מצוקתו הכלכלית, מבלי להתחשב בחומרת מעשיו ובתוצאותיהם האפשריים.

נוכח כל האמור, שירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות עבירות בתחום הסמים נמוך. עם זאת, נוכח הקשיים שתוארו בצירוף מצבו הכלכלי אשר מוסיף להיות דחוק, שירות המבחן סבור כי שילוב הנאשם בהליך טיפולי יאפשר לו לפתח כלים ומיומנות להתמודדות עם מצבו כיום ובכך לצמצם את הסיכון עוד יותר.

בשל האמור, עתר שירות המבחן לדחות את עניינו בשלושה חודשים לשם שילובו בטיפול.

4. בית המשפט נעתר לבקשת שירות המבחן והדין נדחה ליום 21.2.2022.

ביום **14.2.2022** התקבל תסקיר משלים, אשר בו נמסר כי הנאשם החל טיפול במסגרת שירות המבחן. כן צוין, כי לנוכח שינוי בתנאים המגבילים בהם היה מצוי, החל הנאשם להשתלב בתעסוקה. באשר לטיפול נמסר, כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא, תורם לשיח העולה בקבוצות הטיפול. נמסר, כי במהלך התקופה הנאשם התבקש למסור שלוש בדיקות שתן, אולם בשל נסיבות הקשורות בעבודתו, מסר בדיקה אחת בלבד, אשר לא נמצאו בה שרידי סם. כן צוין, כי הנאשם מצוי במעקב פסיכיאטרי אשר מטופל גם במסגרתו. נוכח האמור, שירות המבחן ביקש דחייה נוספת כדי שהנאשם יוכל להמשיך בטיפול.

5. בית המשפט נעתר לבקשת שירות המבחן והדין נדחה ליום 8.6.2022.

בתסקיר המשלים אשר הוגש ביום **31.5.2022** נמסר, כי בתקופת הדחייה הנאשם הוסיף להיות חיובי ולשתף פעולה באופן מלא עם הטיפול. שירות המבחן מסר, כי הוא התרשם מאדם אשר מצוי בתנאים מגבילים מזה כשנתיים, במהלך שילם מחיר כבד בשל מצבו המשפטי והתמודד עם קשיים רבים בשל היותו מצוי בתנאים מגבילים למשך תקופה ארוכה. נמסר, כי מצבו הכלכלי של הנאשם החריף והוא צבר חובות כבדים ולכן החל בהליך הסדרת חובותיו בסיוע גורמים משפטיים.

באשר לשימוש בחומרים ממכרים, נמסר כי בתקופת הדחייה הנאשם מסר 7 בדיקות שתן, מתוכן שתיים נמצאו חיוביות בשרידי סם קנביס. שירות המבחן מסר, כי הנאשם התייחס לכך ואמר כי צרך קנביס לשם שיכור כאביו, וכי בקשתו לקבלת רישיון רפואי התעכבה בשל קשיים בירוקרטיים. שירות המבחן ציין את התרשמותו לחיוב מהכנות שביטא הנאשם בהתנהלות מולו. כן צוין, כי בסמוך לכתיבת התסקיר הונפק לנאשם רישיון לצריכת קנביס רפואי.

נוכח האמור, שירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות עבירות בתחום הסמים נמוך. לצד זאת, שירות המבחן מעריך כי המשך השתתפותו בטיפול יסייע לו.

נוכח כל האמור, המלצת שירות המבחן היא למאסר מותנה, הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות וצו מבחן לתקופה של שנה.

ראיות לעונש

6. מטעם ההגנה הוגשו: רישיון להחזקה ושימוש של סם מסוכן (קנאביס) מחודש מאי 2022 [נ/1]; תלושי משכורת של הנאשם מחודשים אוקטובר 2021 עד ינואר 2022 [נ/2] וכן הציג מסמכים רפואיים (לא הוגשו).

טענות הצדדים

7. **ב"כ המאשימה** הגיש טיעוניה בכתב [במ/1]. בטיעוניה, עמד על הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם. נטען כי בתי המשפט עומדים על הצורך להחמיר בענישה כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם והצורך המובהק להכבדת היד על נאשמים בעבירות דנן, שכן הפיתוי לביצוע עבירות מסוג זה הוא גדול ולכן יש להציב הרתעה גבוהה בדמות ענישה משמעותית.

כן הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה רלוונטית, ממנה ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם:

ע"פ 8820/14 **זוהר שחר נ' מדינת ישראל** (17.5.15) - נאשם אשר הורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בגין כך שהחזיק 112 גרם קוקאין ו-4 גרם חשיש. נקבע מתחם של 3 עד 5 שנות

מאסר ועל הנאשם, בעל עבר פלילי ותסקיר חיובי, הוטלו 3 שנות מאסר.

ע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מדינת ישראל** (1.4.15) - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על פי העובדות, הנאשם החזיק בסם מסוג קוקאין במשקל של כ-50 גרם. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית ובית המשפט העליון לא מצא להתערב בעונש.

ת"פ 34960-10-19 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (10.10.21) - נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, כאשר על פי עובדות כתב האישום החזיק בדירתו כ-72 גרם נטו של הרואין. מתחם העונש שנקבע הוא בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, כאשר בית המשפט גזר על נאשם אשר החל בהליך שיקומי 45 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ת"פ 6997-06-18 **מדינת ישראל נ' מטר** (3.2.19) - נאשם אשר הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 62.85 גרם נטו בתוך שקית, סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 2.41 גרם נטו, בנוסף החזיק בסלון הבית 5 משקלים דיגיטליים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר. בערעור שהוגש לבית המשפט העליון, בית המשפט אישר את המתחם שנקבע, אך הופחתה חצי שנה מעונש המאסר וזאת לנוכח פגם מהותי בחוקיות החיפוש.

ת"פ 47757-02-18 **מדינת ישראל נ' עמאש** (28.6.18) - נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק הרואין וקוקאין מחולקים לאריזות במשקל כולל של 69 גרם הרואין ו-4 גרם קוקאין. נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא 3 עד 5 שנות מאסר ועל הנאשם הושטו 40 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נמחק.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי הנאשם החזיק במגוון סוגי סמים מסוכנים וחלקם הגדול היו מחולקים למספר אריזות נפרדות, דבר שיש בו להשליך על חומרת מעשיו של הנאשם ועל כוונותיו בהחזקת הסם וזאת לצד החזקת משקל אלקטרוני. נטען, כי מדובר בעבירות שפוטנציאל הנזק בגין גבוה לו הופץ הסם ברחובות. המאשימה הפנתה בהקשר זה לכך, כי הנאשם עבד כנהג.

באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, נטען כי הנאשם לקח אחריות, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וכי אין לחובתו הרשעות קודמות.

כן ביקש ב"כ המאשימה להתייחס לתסקירי שירות המבחן וביקש שלא להיעתר להמלצה. בהקשר זה הפנה לע"פ 126/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם בית המשפט העליון קבע כי יש לנהוג בזהירות רבה כאשר חורגים לקולא ממתחם העונש, במיוחד בעבירות סמים.

עוד נטען, כי הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא לא משתמש בסמים, אך שתי בדיקות שמסר במסגרת שירות המבחן נמצאו עם שרידי סם קנביס, ובכך נטען כי יש להעיד על אופיו של הנאשם. לסיכום בעניין זה, נטען כי אין

לסטות ממתחם העונש ההולם בגין שיקולי שיקום.

לסיכום, עתר ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 36 עד 50 חודשי מאסר בפועל ולמקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. כן להטיל עליו מאסר על תנאי, קנס גבוה וכן להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

8. **ב"כ הנאשם** הגיש טיעוניו בכתב [במ/2]. בראשית טיעוניו ביקש להדגיש כי זו הפעם הראשונה שהנאשם עומד לדין. ביקש לציין, כי מדובר בנאשם בן 50, נעדר הרשעות קודמות, המצוי בתנאים מגבילים תקופה ארוכה ללא הפרות או פתיחת תיקים חדשים. הודגש, כי הנאשם הודה במעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

ההגנה התייחסה בפירוט ובאריכות לתסקירי שירות המבחן, הדגישה את הירתמותו המשמעותית של הנאשם לטיפול, המוטיבציה הגבוהה שהביע ועמדותיו הנורמטיביות. נטען, כי יש לקבל את ההמלצה הטיפולית של שירות המבחן.

ההגנה הפנתה בעיקר לאסמכתאות בהן בתי המשפט סטו ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום בעבירות סמים:

ת"פ 16273-02-16 **מדינת ישראל נ' מנוס** (27.7.17) - הנאשמת הורשעה בהחזקת 184 גרם קוקאין, החזקת כלים, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. נקבע מתחם של 3 עד 6 שנות מאסר בפועל. בית המשפט הטיל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות משיקולי שיקום.

ת"פ 37381-03-20 **מדינת ישראל נ' לובאני ואח'** (3.2.22) - הנאשם הורשע בהחזקת 98 גרם קוקאין. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל. נוכח שיקולי שיקום, הוטל על הנאשם 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ת"פ 6322-02-16 **מדינת ישראל נ' כהן** (לא פורסם) - הנאשם הורשע בכך שהשליך מחלון דירתו קוקאין במשקל 278 גרם מחולק לשקיות. נקבע מתחם הנע בין 18 עד 42 חודשי מאסר והושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

ע"פ 4592/15 **פדידה ואח' נ' מדינת ישראל** (8.2.16) - הנאשמים הורשעו בהחזקת 481 גרם קוקאין במסגרת קשר פלילי. נקבע מתחם של 2 עד 6 שנות מאסר. בית המשפט התחשב בהמלצה השיקומית והטיל על הנאשמים 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעורים וקבע

כי שיקולי השיקום המשמעותיים נשקלו היטב וגם העדר העבר הפלילי. נקבע: "המערערים שימשו כחוליות חשובות בשרשרת הפצתה של כמות גדולה זו של הסם הקשה ואילולא נלכדו היה מגיע הסם לרחובות ומרעיל נפשות במספר לא מבוטל". על כן נקבע שאף שאחד הנאשמים הורשע בעבירת סיוע בלבד, אין מקום להקל בעונשו. בית המשפט העליון קבע עוד: "מסקירת הפסיקה בנושא עולה כי אמנם קיים גיוון רב בענישה אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית בכמות של עשרות גרמים נע טווח הענישה בין 3 ל-5 שנות מאסר". נקבע כי גם עבר נקי, חרטה והליך טיפולי אינם יכולים להצדיק סטייה ממתחם העונש עד כדי עבודות שירות: "אף שחזקה כי התסקיר נכתב במגמה שיקומית חיובית, ברי כי אין בית משפט יכול לקבל המלצה מעין זו... מדובר בעבירת סמים קשה מאוד, ובמקרים מסוג זה שיקולי השיקום אינם נדחים כמובן אך משקלם פוחת בהכרח 'שכן חובה היא על בית המשפט בימים אלו להילחם מלחמת חומרה בתופעות של החזקת סמים מסוכנים'".

ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' טאהא (14.2.17) - המערער הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שנתפס כשברשותו 302 גרם קוקאין מחולקים לאריזות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 20 חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסר קודם בחפיפה חלקית. במסגרת הערעור בבית המשפט העליון, נקבע כי העונש שהוטל על הנאשם נטה לקולא ומשום שיקולים של אי מיצוי הדין ואחידות הענישה בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה, הוחמר העונש על דרך ביטול חפיפת הפעלת התנאי בלבד.

ע"פ 7605/19 פריאל נ' מדינת ישראל (12.2.20) - הנאשם הורשע בכך שהחזיק ברכבו קוקאין, במשקל כולל של 3.8477 גרם נטו, MDMA במשקל של 18.2392 גרם נטו כשהם מחולקים למנות. בנוסף, החזיק בביתו קוקאין במשקל כולל של 61.7841 גרם נטו ו-MDMA במשקל של 125.945 גרם נטו מחולק למנות, כשעל חמש מהשקיות נמצא רישום של שמות אנשים ותאריכים. כמו כן, נתפס בדירה משקל דיגיטלי בתוך כספת, צמוד למספר שקיות המכילות בנפרד סם מסוכן מסוג קוקאין וסם מסוכן מסוג MDMA. משקל דיגיטלי נוסף נתפס באחד מחדרי הדירה. בית המשפט המחוזי החליט לסטות משמעותית ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום מובהקים והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה ועל הנאשם הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען, כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, כאשר נטען כי שלושת תסקירי שירות המבחן שהוגשו, הפסיקה והעונשים שהוטלו על נאשמים אחרים מצדיקים סטייה משמעותית ממתחם העונש ההולם.

נטען, כי הנאשם נשוי, אב לשלושה ילדים בוגרים, נעדר עבר פלילי והשתלב בתעסוקה לשביעות רצון המעסיק. כן נטען, כי כעולה מהתסקירים הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה והורתע והושפע

מההליך הפלילי נגדו. כן נטען, כי כעולה מהתסקיר, מדובר בנאשם אשר השכיל להבין את דפוסי התנהגותו המכשילים והביע רצון כן ואמיתי להשתקם בעזרת שירות המבחן וגם ביוזמתו. נטען, כי הנאשם שינה את אורחות חייו, התרחק מחברה שולית, ביקר את התנהלותו בעת ביצוע העבירה וזיהה את הצורך הטיפולי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי הענישה עשויה לפגוע בנאשם ובמשפחתו. עוד נטען, כי יש להביא בחשבון את נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב וכי יש להביא בחשבון את חלוק הזמן מביצוע העבירה. עוד יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ומצוי בתנאים מגבילים במשך זמן רב. כן ביקש להביא בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם.

כן נטען, כי בעבירות מסוג זה ראוי שיוטל קנס, עם זאת, ביקש הסניגור להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם (הוגשו תלושי המשכורת של הנאשם [נ/2]).

לעניין הפסילה, טען ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירת סמים ראשונה לחובתו של הנאשם וכי אין חובה על בית המשפט לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם.

לאור כל האמור, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן ושל"צ.

9. **הנאשם** בדבריו לבית המשפט מסר כי הוא מתחרט על מעשיו, לא היה מודע למה שעשה וכי כיום הוא מבין את מעשיו. טען, כי מאז מעשיו מצבו הרפואי התדרדר, התקשורת עם הילדים שלו נפגעה. כן הוסיף כי הוא חש בושה בגין מעשיו וכי המחירים שמשלם כבדים. העיד כי מדובר במעידה חד פעמית וביקש שבית המשפט ייחוס עליו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. אין מחלוקת על הערכים המוגנים בעבירות סמים ידועים לכל ובעיקרם הגנה על בריאות הציבור ועל שלומו הפיזי והנפשי מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. חקיקת חוקי הסמים נועדה לעקור נגע הסמים מהשורש. ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק רחב, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים, משפחתו, והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

12. לעניין זה ראו ע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יניב יונה בפסקה 4 לפסק דינו של השופט הנדל).
(4.7.12):

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

אצל הנאשם נמצאה כמות לא מבוטלת של סם מסוכן מסוג קוקאין אשר מחולקים למספר אריזות ומלמדים על כוונה ברורה להפצה. בנוסף לכך החזיק שני סוגים נוספים של סמים מסוג קנביס וחשיש. בין היתר נתפס בביתו של הנאשם גם משקל אלקטרוני.

במצב דברים זה עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים הנובעת מסוג הסם, ממשקלו ומנסיבות החזקתו היא משמעותית ומידת אשמו של הנאשם בהחזקה המודעת מלאה.

13. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, המושפעים בעיקר בכמות הסמים אשר נתפסו אצל הנאשמים, וכן בהתחשב בגילם, מצבם הפלילי ושיקומם. בשים לב לאסמכתאות שהובאו לעיל ולהנחיה העונשית של בית המשפט העליון בעניין **פדידה** הנ"ל, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 3 עד 5 שנות מאסר.

בעניין מתחם הקנס, בהתאם להוראות החוק, מתחם הקנס ההולם נקבע מתוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם הקונקרטי. במקרה זה עולה מתסקיר שירות המבחן, כי מצבו הכלכלי של הנאשם ומצבה הכלכלי של המשפחה קשה. בין היתר בתקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, צברה המשפחה חובות רבים. לאור זאת, אין לקבוע מתחם קנס "רגיל", אלא יש לקבוע מתחם קנס פחות של 4,000 עד 10,000 ₪.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

14. על פי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין: **"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן..."**

סעיף זה מנחה את בית המשפט לבחון שיקולים פרטניים מצדיקים, במקרה קונקרטי, לפעול מתוך חריג לכלל ולא להטיל על נאשם את העונש ההולם את מעשיו אלא להעדיף את שיקולי שיקומו על פני ההרתעה והגמול.

15. המאשימה סבורה, כי שיקולי השיקום במקרה זה אינם מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, אלא

התחשבות בגדרי המתחם בלבד. בתסקירי שירות המבחן מתואר תהליך טיפולי שאותו עבר הנאשם ולא ניתן להתעלם ממנו ומהישגיו.

במקרה זה, עולה כי הנאשם מצוי בעיצומו של תהליך שיקומי, המניב תוצאות בהתבוננות של הנאשם על דפוסי התנהגותו הפסולים וכן על האופן בו הוא לוקח אחריות על מעשיו. הנאשם שולב בהליך טיפולי ומשתף פעולה בו באופן מלא. בתקופה הארוכה בה שהה בתנאים מגבילים, גם הצליח להשתלב בתעסוקה.

השיקום הוא משמעותי, אך אינו מלא. בתוך תקופת הפיקוח הנאשם מסר שתי בדיקות שתן עם שרידי סם. עיינתי בהסברו של הנאשם לכך, וכן בעובדה שבהמשך קיבל הנאשם היתר לשימוש בקנבוס רפואי אך אין בכך כדי להצדיק את המעשה ואין לקבל את הסלחנות היתרה שגילה שירות המבחן לכך. עצם העובדה כי הנאשם בחר להשתמש בסם בניגוד לחוק מלמדת על היעדר הפנמה מלאה של מרות החוק, על תעוזה בעמדו מול גורמי הטיפול ובית המשפט וכן על כך שלא ניתק באופן מלא קשרים שוליים ומגע עם ספקי סמים.

16. איזון שבין שיקולי הענישה הכלליים שפורטו לעיל, ובין שיקולי שיקומו של הנאשם **כמידתם הנכונה**, מצדיקה במקרה זה סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, אך לא במידה שמאפשרת להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל וודאי שלא כהמלצת שירות המבחן - המלצה כה מקלה ששקילתה מן הריון שתישמר למקרים חריגים ונדירים באמת, שלא כמקרה זה.

17. כחלק משיקולי השיקום, בית המשפט יטיל על הנאשם קנס מתון ונמוך משמעותית מפוטנציאל הרווח הכספי של הסם שהחזיק. בנוסף, מתוך התחשבות בשיקולי השיקום, בית המשפט ימנע מפסילת רישיון הנהיגה, דבר אשר עלול להקשות מאוד על השיקום התעסוקתי של הנאשם.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

מדובר בנאשם בן 51, נעדר הרשעות קודמות, אשר הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון וחסך זמן שיפוטי ניכר.

הבאתי בחשבון כי הנאשם סובל ממצב רפואי מורכב, הצפוי להשפיע גם על תנאי מאסרו לעומת אסירים בריאים אחרים.

לקחתי בחשבון את התקופה הממושכת בה הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים ותחת פיקוח.

סוף דבר:

19. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות סמים.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצג בכפוף לחלוקת תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' חשוון תשפ"ג, 02 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.